

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015r. .

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Borowczak

Protokolant: st. prot. sąd. Marcin Kotlicki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu R. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 czerwca 2015r.

sprawy **M. P. (1)**, syna L. i I. z domu P., urodzonego w dniu (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22 listopada 2013r. w sprawie sygn. III K 163/12 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od lutego 2010r. do marca 2011r. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2014r. w sprawie sygn. III K 71/13 za:

a) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od lipca 2010r. do stycznia 2011r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 80 stawek dziennych po 100 złotych;

b) przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od czerwca 2011r. do września 2011r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 40 stawek dziennych po 100 złotych;

przy czym kary pozbawienia wolności i grzywny połączono wymierzając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 100 złotych.

1) Na podstawie art.85 k.k. oraz art.86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawach o sygn. III K 163/12 oraz III K 71/13 wymierzając skazanemu M. P. (1) karę łączną 3 (trzech) lat oraz 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

2) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1. wyroku zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 163/12 od dnia 1 lutego 2012r. do dnia 25 października 2012r. oraz od dnia 3 grudnia 2014r..

3) Na podstawie art.17§1 pkt.7 k.p.k. umarza postępowanie co do połączenia kar grzywny wymierzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. III K 71/13.

4) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa wydatków, a na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie pobiera opłaty od orzeczonej kary łącznej.

SSO Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 19 maja 2015r. obrońca skazanego M. P. (1) złożyła wniosek o wydanie wyroku.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. (1) został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22 listopada 2013r. w sprawie sygn. III K 163/12 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od lutego 2010r. do marca 2011r. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2014r. w sprawie sygn. III K 71/13 za:

c) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od lipca 2010r. do stycznia 2011r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 80 stawek dziennych po 100 złotych;

d) przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od czerwca 2011r. do września 2011r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 40 stawek dziennych po 100 złotych;

przy czym kary pozbawienia wolności i grzywny połączono wymierzając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 100 złotych.

Skazany M. P. (1) urodził się w dniu (...) w P., jest synem L. i I.. Skazany jest stanu wolnego, pozostaje w związku z nieformalnym, posiada jedno małoletnie dziecko. W czasie orzekania w niniejszej sprawie pozostawał osadzony w Areszcie Śledczym w P. (w warunkach izolacji skazany pozostaje od 3 grudnia 2014r.). Jego zachowanie w trakcie odbywania kary należy w ocenie Sądu ocenić pozytywnie. W tym okresie skazany był wielokrotnie nagradzany, nie został nigdy ukarany dyscyplinarnie, prezentuje krytycyzm wobec dokonanych przez siebie przestępstw. Karę pozbawienia wolności odbywa w warunkach zakładu karnego typu półotwartego w systemie programowanego oddziaływania. W gronie współosadzonych M. P. (1) funkcjonuje bezkonfliktowo, w stosunku do położonych prezentuje postawy regulaminowe, nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wyjaśnień skazanego (k.25), karty karnej (k.18-19), opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w P. wraz informacją o okresach osadzenia skazanego do danej sprawy (k.20-22) oraz akt Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. akt III Wp 53/15, III Wp 62/14 oraz III Ko 567/14.

Dowody z wyżej wymienionych dokumentów Sąd uznał za w pełni przydatne dla celów postępowania, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione, w ramach swych kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, Sąd nie znalazł także podstaw, by czynić to z urzędu. Wyżej wymienione dowody stały się podstawą ustaleń faktycznych w sprawie za wyjątkiem karty karnej, która – co było bezsporne między stronami – nie uwzględniała drugiego ze skazań M. P. (1). W odniesieniu do wyjaśnień skazanego złożonych na rozprawie Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jego twierdzeń, iż obowiązki naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami nie zostały dotąd zrealizowane.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art.569§1 i §2 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu.

Zgodnie z treścią art.85 k.k. warunkiem sine qua non orzeczenia kary łącznej jest taka sytuacja, aby czas popełnienia dwóch lub więcej przestępstw, których dopuścił się sprawca, przypadła na okres przed wydaniem pierwszego wyroku skazującego - chociażby nieprawomocnego - co do któregośkolwiek z nich i aby wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Zawarty w art.85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się przy tym do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005r., sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem skazującym M. P. (1) był wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22 listopada 2013r. w sprawie sygn. III K 163/12. Przed datą tego wyroku M. P. (1) popełnił (oczywiście poza przestępstwem przypisanym tym właśnie wyrokiem) również dwa przestępstwa przypisane mu wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2014r., sygn. akt III K 71/13 (przestępstwa te popełnione zostały: pierwsze w okresie od lipca 2010r. do stycznia 2011r., drugie w okresie od czerwca 2011r. do września 2011r.). Za wszystkie te przestępstwa wymierzono M. P. (1) kary pozbawienia wolności, a zatem bezspornym było, iż wszystkie trzy wymienione wyżej przestępstwa pozostawały w zbiegu realnym.

Przechodząc do uzasadnienia wysokości wymierzonej M. P. (1) kary łącznej tj. 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt.1. części rozstrzygającej uzasadnianego wyroku łącznego) zauważyć należy na wstępie, iż przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji - polegający na zsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochłaniania) - według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną pochłaniając pozostałe kary, czy też system asperacji (podwyższenia) - polegający na obostrzeniu najsurowszej z kar orzeczonych poprzednio. Należy przy tym wskazać, że obecnie obowiązujące przepisy uwzględniają elementy wszystkich wskazanych wyżej systemów, przyjmując system mieszany. O tym, któremu z systemów należy dać prymat, a zatem jak należy ukształtować karę łączną, każdorazowo rozstrzygają okoliczności rozpoznawanej sprawy.

Sąd orzekający karę łączną na podstawie kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami, powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się przestępstwami, co w dużej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i przemawiają za korzystnym bądź niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (vide: m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1976r., sygn. akt I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985r., sygn. akt II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz.39). Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar. W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji. Natomiast trzecia z zasad wymiaru kary łącznej, a mianowicie zasada asperacji, z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, z drugiej zaś strony – umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu w stosowaniu kar.

Odnosząc te uwagi ogólne do realiów niniejszej sprawy, a zatem łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone w/w wyrokami Sąd zważył, że pomiędzy tymi przestępstwami istnieje silny związek czasowy tj. wszystkie te przestępstwa zostały popełnione w okresie od lutego 2010r. do września 2011r., występowała również pomiędzy nimi zbieżność rodzajowa (choć nie tożsamość kwalifikacji prawnej). Za korzystnym dla skazanego ukształtowaniem wymiaru kary łącznej przemawiała też pozytywna jego postawa w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności.

Nie mogło jednak ginąć z pola uwagi Sądu okoliczność, iż połączeniu podlegały kary pozbawienia wolności wymierzone za aż trzy przestępstwa, które zostały popełnione przez skazanego na szkodę tego samego pokrzywdzonego (PFRON)

przy wykorzystaniu trzech różnych podmiotów gospodarczych (PW (...), (...) oraz (...) S. H.”), co z kolei świadczyło o pewnym „wyspecjalizowaniu się” M. P. (1) w popełnianiu przestępstw na szkodę PFRON-u.

Mając to wszystko na uwadze, biorąc pod uwagę granice kary łącznej: od kary najsurowszej tj. 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności do sumy kar pozbawienia wolności podlegających łączeniu czyli kary 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności Sąd uznał, iż skazanemu M. P. (1) należy wymierzyć karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt.1. części rozstrzygającej wyroku). W ocenie Sądu tak ukształtowany wymiar kary łącznej jest nie tylko korzystny dla skazanego, ale jednocześnie kara taka spełnia wymogi sprawiedliwej. Powinna ona spełnić swe zadania zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej.

W oparciu o dane o wykonaniu poszczególnych kar jednostkowych Sąd zaliczył (pkt.2 części rozstrzygającej wyroku) skazanemu na poczet kary łącznej lat pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. III K 163/12 od dnia 1 lutego 2012r. do dnia 25 października 2012r. oraz od dnia 3 grudnia 2014r..

W odniesieniu do kar grzywny wymierzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 71/13 Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, albowiem grzywny te zostały już połączone, zaś w sprawie III K 163/12 M. P. (1) nie wymierzono tego rodzaju kary. W konsekwencji w tym zakresie zachodziła negatywna przesłanka procesowa w postaci res iudicata (pkt.3 części rozstrzygającej wyroku).

O wydatkach poniesionych przez Skarb Państwa w związku z wydaniem niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.624§1 k.p.k. biorąc pod uwagę sytuację skazanego związaną z odbywaniem kary pozbawienia wolności, zaś o opłacie - na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (pkt.4 części rozstrzygającej wyroku).

SSO Tomasz Borowczak

ZARZĄDZENIE

- 1) proszę odnotować w kontrolce uzasadnień (w okresie od 13 czerwca do 19 lipca 2015r. przebywałem na urlopie wypoczynkowym)
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego z wyboru adw. P. S.
- 3) akta przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją

P., dnia 21 lipca 2015r.

SSO Tomasz Borowczak